

Motion till riksdagen 2012/13:Kr209

av Björn Söder (SD)

Kulturarvsbrott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skärpa straffen för kulturarvsbrott.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förlänga preskriptionstiden för kulturarvsbrott.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inrätta en nationell enhet med ansvar för utredningar av kulturarvsbrott.

Motivering

Att värna om vår gemensamma historia är mycket viktigt. Vårt rika svenska kulturarv ger oss möjligheter att förstå det förflutna och därmed också vår samtid. Tyvärr sker många brott mot vårt kulturarv. Förutom de rent materiella och ekonomiska förluster som denna typ av brottslighet orsakar, berövar den också kommande generationer på en del av den egna historien.

Riksantikvarieämbetet har genomfört en utvärdering av länsstyrelsernas, polisens och åklagares hantering av misstänkta fornminnesbrott. Under perioden 2000–2010 gjordes 176 anmälningar om misstänkta fornminnesbrott. I tio fall inleddes aldrig någon förundersökning, i 51 fall lades förundersökningen ner. Endast i 16 fall har fällande domar meddelats, strafföreläggande i sex fall.

Riksantikvarieämbetet har identifierat framförallt två brister: Det ena är att fornminnesbrott hamnar långt ned på prioriteringslistan. Detta beror på att fornminnesbrott idag har samma straffvärde som snatteri och preskriptionstiden är så kort som två år. Det andra är att man läser in en rad förmildrande omständigheter i utredningarna.

För att komma tillrätta med problemen föreslår man en straffskärpning, som står i paritet med det värde som vårt gemensamma kulturarv har, och en

Fel! Okänt namn på

förlängning av preskriptionstiden. Man vill också bygga upp en bredare erfarenhet av denna speciella brottstyp hos ett mindre antal åklagare.

Stockholm den 25 september 2012

Björn Söder (SD)